

*О храме мій,
бібліотеко...*

Ярмолинецька централізована бібліотечна система
Ярмолинецька центральна районна бібліотека

О храме мій, бібліотеко...

Привітання колег з професійним святом

Ярмолинці, 2016

ББК: 78.34(4УКР – 4ХМЕ)

П 46

Привітання колег з професійним святом: привітання колег з святом/ Ярмолинецька ЦРБ. – Ярмолинці, 2016 . – 16 с.

Упорядник та комп'ютерний набір: Слободян О.Л.,
методист Ярмолинецької ЦРБ

Відповідальна за випуск: Гриб М. А.,
директор Ярмолинецької ЦБС

Своє професійне свято відсвяткували бібліотекарі Ярмолинеччини. В цьому році свято пройшло у форматі привітань. Привітання танцювальні, літературні, музичні, поетичні, драматичні, кулінарні, відео - привітання... Які у нас бібліотекарі креативні, талановиті і винахідливі! А ще дякуємо всім, хто прийшов на наш захід поздоровити з професійним святом. А гостей було багато. З привітальним словом звернулись голова Ярмолинецької районної ради *Копицяк Л.Ф.*, начальник відділу культури Ярмолинецької РДА *Гжегожевський Є.Е.*, які відзначили роль бібліотек в житті нашої громади. Завітала на свято з подарунками та привітаннями голова профспілки працівників культури *Дембіцька Л.А.* Дуже приємно було отримати музичні вітання від наших друзів, партнерів, користувачів – директора районного Центру культури і мистецтв *Василя Гуменюка*, *Евгена Йонка*, *Вадима Курятніка*, *Андрія Басуна*, *Наталії Лабчук*. Гарно привітали бібліотекарів поети – автографці *Жанна Олійник* і *Галина Колотило*. А далі пішли привітання від сільських бібліотекарів, читачів, учасників клубів за інтересами. Тут важко визначити у кого краще, бо всі були неповторні, креативні, веселі! І дуже талановиті! Було все: сценки з житті бібліотек, пісні, літературні твори про бібліотечне життя, торти – книги, кулінарні та кондитерські шедеври, подарунки зроблені своїми руками, відео-роліки з поздоровленнями і багато чого іншого. Ми ще раз переконалися, що ми одна згуртована, дружна бібліотечна родина. І цей Всеукраїнський день бібліотек надовго залишить приємний спогад про нашу зустріч.

Гриб М.А.
директор Ярмолинецької ЦБС

БІБЛІОТЕКАРЯМ

Професія – бібліотекар – непроста,
Її потрібно полюбити
Щоби додати читачу тепла,
Душі частинку залишити.

А щоб дітей тягнуло до книжок,
Умійте зацікавити читати,
Флешмоби, конкурси, урок,
Багато книг презентувати

Найкращі друзі в житті – книги ,
Вони тебе не зрадять.
Вчимося мудрості як жити,
У всьому нам зарядять.

Бажаю всім родинного тепла,
Багато читачів і професійних злетів,
У кожну хату донесіть слова,
Багато вам прозаїків, поетів.

В. І. Туз, член клубу «Автограф»

Ода бібліотеці

Тут часу плин
І мудрість предків
Тугим вузлом переплелись
О, храме мій, бібліотеко
Душею лину тут у вись.

Сюди іду, як до криниці
Черпнути знань
Чи світлих мрій,
Напитись чистої водиці
Людських високих почуттів.

І хай в житті
Не завжди легко
Іти вперед, аж до мети
О, храме мій, бібліотеко
Немов маяк сіяєш ти!

Люховець Л.М., бібліотекар б/ф с. Пасічна

Бібліотечні будні

Сплинає день, сплинає ніч,
Упав в безвихідь і мороку.
Бо завтра зустріч віч-на –віч
Районний огляд-конкурс року.

Поважним буде склад журі,
Їх здивувати буде важко,
Летять у небі журавлі,
А залік здати дуже важко.

Зробив буклет, та не такий,
Робота теж не дуже вдала,
На щастя в нас Альона є,
Вона мені скоригувала.

Про будні дещо я скажу
Свої бібліотекаря
Проблема вся тут на виду,
Як в булочного пекаря.

Читач тепер уже не той,
Що 20 літ тому,
Не хоче йти в бібліотеку він
Бо нащо це йому.

І треба добре помудрити,
Щоб він прийшов туди,
Смачненьким треба пригостити,
Такі от пироги.

У вартового пістолет,
Щоб бути, як Джеймс Бонд,
А нам потрібний Інтернет
Й новий книжковий фонд.

Завдання в культпрацівника,
Якийсь талант в людей знайти.
Робота дуже копітка,
Бо щось уміти маєш ти.

Хоч Вербка наша не Бродвей,
Таланти важко відшукати,
Проте худобу і свиней
Тут вміють добре доглядати.

А сама більша в нас мета,
Девіз, наказ і марш:
«Бібліотекар йде до читача»,
Це лозунг дії наш.

Щоб корисним громаді стати,
Не їсти даром хліб,
Сільраді треба помагати,
Робити все як слід.

Тож ціле літо і весну
Саджеєм, чистим, прибираєм,
Побив вже другу я косу,
Бо про порядок добре дбаєм.

І ще що хочу побажати,
Здійснення всіх бажаних мрій.
Достойно жити, не виживати,
Це все, що вам казав Щербій.

Щербій М.В., бібліотекар б/ф с. Вербка Мурована

Молитва

Отче наш, рідний стелаж
Да не впаде він на наші голови
Да буде наповнений новими книгами
Да не в гніві будуть читачі.
Да прийде їх небачена кількість
Як вівці будуть давати платні послуги
І не зменшиться їх кількість
Да не введе нас у спокусу
І врятує нас від лукавого
Да не збідніє рука директора
Денно і нічно видавав, щоб нам зарплату
Да не скоротить нас лукавий
Нині і на віки віків
До самої пенсії і після неї
Амінь.

Гуменюк К.П. зав. міською бібліотекою

Монолог бібліотекаря

Дорога прямує через сад, минаючи гаражі, виходить на вулицю Садову, а там вузька стежка біжить попід великий горб, якого тримають старезні груші – дички, кущі глоду, шипшини, антипок (так називають у нас ягоди зі смаком пива), залишки сливнику – потрапляєш на греблю двох ставків, яких обсіли рибаки. А далі на сонячній галявині – садиба пана Маровського, в якій розмістились сільські установи: на нижньому поверсі – відділення зв'язку, ФАП, на другому – Скаржинецька сільська рада та бібліотека, невеличка кухня, де збираються всі працівники попиту кофе, чай, перекинутись словом.

Дзвінок мобільного телефону настирливо напрошується донести якусь інформацію.

Інвалід похилого віку просить зайти допомогти скласти оголошення - запросити на роботу жінку по догляду. Йдучи, подумки складаю текст, узгоджуємо. Леонтій Олексійович залишився задоволеним. У розмові пропонує купити в нього художню літературу, і тут же встановлює ціну - за кожную книгу по 3 гривні. Домашня бібліотека велика – багато класики та медичної літератури. Деякі відібрав і подарував бібліотеці.

Дід Леонтій - непростя людина. Не раз дошкуляє своїми забаганками, на мою думку правильними: зрізати старі ясени на дорозі біля цвинтаря, бо можуть впасти і зруйнувати дорогі пам'ятники, забрати його сміття, складене в мішки біля центральної дороги, перевірити і заборонити магазину продавати кавуни, бо не спілі і несмачні. Він нерідко наймає безробітних для виконання незначних робіт на обійсті і заохочує їх 60 – градусною самогонкою. У жовтні цього року йому буде 80.

У бібліотеці вже чекають відвідувачі: Краковецька Антоніна, пенсіонерка, колишній працівник Хмельницького дитячого лялькового театру - озвучувала героїв казок, наразі проживає в с. Перегінка. Ми часто з нею обмінюємось враженнями від

прочитаних книг. Буває, що я її прошу прочитати ту чи іншу книгу, що допомагає надалі пропонувати ці книги іншим.

По дорозі на роботу Заставна Галина принесла здавати книгу В. Горбатюка «Ще настане ваша пора», дуже сподобалась їй і, особливо, мамі. Просить книгу Люко Дашвар «Покров» і трохи засмучена покидає бібліотеку, бо на даний час її немає.

Швиденько звільняю стіл і готую виставку «Книги для малечі на англійській мові». Ось на порозі появились діти старшої групи дитячого садочка «Ромашка». Їх привела на екскурсію в бібліотеку вихователька Іванна Петрівна. Виявилось, що багато дітей вміють рахувати до десяти англійською мовою, знають деякі слова, за малюнками вгадували про що книга, ознайомились з дитячою літературою, виставкою дитячих книг поета – земляка А. Черниша, та презентувався журнал «Веселі картинки», де на останніх сторінках для батьків та вихователів є методичні вказівки вивчення азів англійської мови.

На обідню перерву підкріпилась філіжанкою кави - їду в Хмельницький в магазин «ЧП» брати рахунок на придбання ноутбука через систему «Прозоро».

О 17 годині репетиція гурту «Надвечір'я», бо запрошені на свято села в Антонівці.

У розмові з людьми, що проживають по вулиці Грушевського, дізнаюся, що вони не знають, хто такий М. Грушевський. Промайнула думка провести захід на природі з виїзною виставкою.

Щоденники беру додому і доопрацьовую.

Приходжу до висновку: «Без бібліотекаря і бібліотеки село не може Існувати».

*Л.В.Вовна
Бібліотекар б/ф с. Скаржинці*

Музичне вітання волонтера Ярмолинецької ЦРБ Йонка Євгена

Інсценівка

Баба Палажка та баба Параска

Палажка: А чого ж то ти мені голову начепила нову квітчасту хустку з червоними торчками ще й в добре намисто вбралася? Убралася неначе дурна дівка на весілля. Вже б давно час їй дбати про смерть, а вона в червоне намисто вбралася.

Палажка: А ти як була дівкою заприпанка такою і зосталася.

Палажка: А за те я багато молодша од тебе. Я ще на припічку кашу їла та гусяненьят пасла, а ти вже ганяла по вулицях та по досвітках за хлопцями аж тини тріщали. До мене – то ніде правди діти ішли старости так що з М'ясниці й двері не зачинялися. Я одіслала з гарбузом 20 пар старостів, а до тебе ніхто з старостами і через поріг не заглядав доки не піддурила Омелька, тай той узяв тебе через те, що в його й тепер не всі вдома, а за молоду зовсім таки не було й однієї клепки в голові. Ти сама блудниця з роду як і твоя мати була.

Параска: Та не відволікай мене брехнями своїми. Подивися, які тут люди красиві і культурні сидять. А ще в цьому місті є чудова резиденція, бібліотека називається. Ну не палац, а казка.

Палажка: Там що й справді так гарно?

Параска: Аякже. А ти що там не була? Ой прогавила ти свої молоді роки. Що там за книжок з малюнками, з картами, з фотографіями! А яка там обслуга! В момент всі твої забаганки виконують!

Палажка: Всьо шо захочу?

Параска: Всьо шо хоч. Там же є Інтернет!

Палажка: А то хто такий їх начальник?

Параска: Ну й село. Інтернет – це така мудра махіна, яка всьо шо хоч знайде.

Палажка: А... то це міліція!

Параска: Але й ти тупа... Це шафа, в якій розуму більше, як у цілої роти академіків.

Палажка: Шо і кавалера може той Інтернет найти?

Параска: Певно шо може. А в тебе шо, лиш такі запити?

Палажка: Та ні, але я ж інтересуюся. Може ти мене по-приятельськи поведеш туди.

Параска: Хоч зараз. Саме туди я йду. Бачиш, квіти несу. Там у них нині свято.

Палажка: Яке ще?

Параска: День бібліотек святкують, так би мовити. Йду поздоровляти. Хочеш, поділюся букетом і гайда зі мною.

Палажка: А кавалери там будуть?

Параска: Спеціально для тебе кумасю, замовимо в Інтернеті.

Палажка: Ну то, зачекай, най прихорошусь (дивиться в дзеркало). А може я їм свої творіння подарую. Зачекай, най нагадаю. Заодно оціниш чи піде, як я їм так скажу – добре буде? Слухай:

Вітаю з святом щиро нині,
Щоби ви всі були щасливі,
Щоб не було від читачів відбою,
Й вам гроші лилися рікою.

Параска: А я продовжу:

Щоб кожному із вас працівникові,
Дістались подарунки суперові.

Щоб вдалих спонсорів знайшли по Інтернету
Які б опікували всю бібліотеку.

Палажка: для ваших нужд купили б мерседеса
Й у відпустку відправляли до Одеси.

Тож зичим: щоб балаканина ця збулася!

Вам кланяться баби Парася і Палазя!

Баби вітають усіх зі святом і вручають букет директору.

